

07/11/2008 -

OBSAH

Aktuálne správy z Vatikánu

Benedikt XVI. sa dnes stretol s novým veľvyslancom Litvy pri Svätej stolici

Svätý Otec dnes hovoril na tému darovania a transplantácie orgánov

Svätý Otec na koncerte k výročiu Deklarácie ľudských práv

Zo života Cirkvi vo svete

Ruská polícia zadržala podozrivého z vraždy dvoch jezuitov

Kresťanom v Indii hrozí nová vlna prenasledovania

V Uruguaji sa diskutuje o novom zákone o interrupciách

Rubriky

Týždeň so Svätým Otcom

Zamyslenie na 32. nedeľu v Cezročnom období k výročiu posviacky Lateránskej baziliky (r. 318 - 2008)

Dnešné vysielanie

Vysielanie vo formáte podcast: 7. november 2008

RADIO VATICANA

Radiogiornale

Aktuálne správy z Vatikánu

Benedikt XVI. sa dnes stretol s novým veľvyslancom Litvy pri Svätej stolici

Vatikán (7. novembra, RV) – „Teším sa, že vás môžem prijať na začiatku vašej misie“ – týmito slovami sa dnes Pápež Benedikt XVI. obrátil na nového veľvyslanca Litvy pri Svätej stolici Vytautasa Ališauskasa, ktorý Svätému Otcovi odovzdal poverovacie listiny.

Svätý Otec ďalej vyzdvihol históriu krajiny, ktorá má za sebou dlhú kresťanskú históriu, v ktorej počas uplynulých storočí viera národa vydržala aj v období útlaku a cudzej vlády a pomáhala chrániť identitu národa. Potom pokračoval:

„Teraz vyrástla v krajinách bývalého východného bloku nová generácia, generácia, ktorá nemala skúsenosť s totalitnou vládou a svoju politickú slobodu považuje za prirodzenú. Dôsledkom však môže byť riziko, že plody ovocia, ktoré prinieslo ťažké obdobie skúšok sa môžu vytrácať. Vaša excelencia iste chápe možné nebezpečenstvá, v dnešnej spoločnosti, ktorá - hoci je slobodná - čoraz viac trpí rozkladom a morálnym úpadkom. V tejto súvislosti, je veľmi dôležité, že Litva a vlastne celá Európa v sebe naďalej pestuje spomienku na dejiny, ktoré ju tvoria, aby tak chránila svoju identitu a prekvitala vo svete 21. storočia.“

Potom hovoril Svätý Otec o nebezpečenstve globalizácie a izolácii, v ktorej sa mnohí ocitajú. Toto – ako pokračoval pápež – spôsobuje mnohé sociálne problémy, ktoré nemožno vyriešiť len na politickej rovine, ale svoju úlohu tu zohráva aj Cirkev so svojím posolstvom nádeje, ktoré prináša a pokračoval:

“Svätá stolica si cení diplomatické vzťahy s vašou krajinou, ako je to zjavné aj zo svedectiev kresťanstva počas uplynulých storočí. Spoločnou prácou môžeme pomáhať pri vytváraní Európy, ktorej prioritou bude brániť hodnoty akými sú manželstvo a rodinný život, ochrana ľudského života od počatia až po prirodzenú smrť a šírenie zdravých etických princípov v medicíne a vedeckom výskume - princípov, ktoré skutočne rešpektujú dôstojnosť ľudskej osoby. Môžeme podporovať solidárnosť s chudobnými, chorými, zranenými a všetkými, ktorí žijú na okraji spoločnosti. To sú hodnoty, ktoré pomôžu všetkým tým, najmä mladým, ktorí hľadajú odpovede na svoje otázky o zmysle a ciele života. Budú rezonovať všetkým tým, ktorí túžia odhaliť pravdu, často zakrytú plytkými posolstvami postmodernej spoločnosti. Budú apelovať na všetkých, ktorí sú príliš utláčaní na to, aby dokázali odmietnuť svetonázor postavený na sekularizme a relativizme a ktorí sa pritom usilujú žiť spôsobom skutočnej ušľachtilosti ľudského ducha.”

V závere Svätý Otec zaželel novému veľvyslancovi, aby sa aj naďalej posilňovalo priateľské puto medzi Litvou a Svätou stolicou a požehnal celý litovský národ. –sg,jv,dl-

-

Svätý Otec dnes hovoril na tému darovania a transplantácie orgánov

Vatikán (7. novembra, RV) – „Darovanie orgánov je úžasným svedectvom lásky. V tejto dobe, v ktorej žijeme, tak často poznačenej rozličnými formami egoizmu je stále potrebné chápať aké je pre správne ponímanie života dôležitá nezištná pomoc“ – týmito slovami sa dnes prihovoril Svätý Otec účastníkom medzinárodného kongresu organizovaného Pápežskou akadémiou pre život na tému darovania a transplantácie orgánov.

Najprv hovoril pápež o láskavej zodpovednosti každého z nás pomáhať, aby sme z nášho života dokázali urobiť dar pre druhých tak, ako nás to učil Pán Ježiš keď hovoril, že len ten, kto stratí svoj život, zachráni si ho (porov. Lk 9,24). Potom sa zameril na mimoriadny pokrok v medicíne,

vdaka ktorému môže byť život trpiacich oveľa dôstojnejší, k čomu prispievajú aj transplantácie tkanív a orgánov – tieto veľké vymoženosti medicínskej vedy, nádej pre tých, ktorí sa ocitajú v ťažkých klinických situáciách. Toto – ako dodal Svätý Otec – by však nebolo možné bez láskavosti a altruizmu tých, ktorí darovali svoje orgány, aj keď problémom stále zostáva ich nedostatok, o čom svedčia dlhé zoznamy čakajúcich. Potom pokračoval:

„Najmä s ohľadom na dnešnú dobu je potrebné vrátiť sa k úvahám o tejto vymoženosti vedy, aby sa nestalo, že veľký počet žiadostí na transplantáciu naruší etické princípy, ktoré tu sú. Ako som povedal v mojej prvej encyklike Deus Caritas est, telo nemôže byť nikdy považované len za obyčajný predmet (porov. Deus caritas est, n. 5). Telo každého človeka, spolu s duchom, ktorý je daný každému osobitne tvorí neoddeliteľnú jednotu, v ktorej je vtlačený obraz samotného Boha. Je teda potrebné, aby bola v prvom rade rešpektovaná dôstojnosť človeka a ochrana jeho osobnej identity. Čo sa týka transplantácie orgánov, darovať orgán je možné len vtedy, ak nie je v ohrození vlastné zdravie a vlastná identita a vždy musí pri tom ísť o mravne platný dôvod.“

Potom sa Svätý Otec dotkol otázky obchodovania s ľudskými orgánmi, ktoré sa často dotýka nevinných ľudí či detí, pričom takéto konanie označil za neakceptovateľné. Darovanie orgánov je pritom, ako pápež dodal skutkom najväčšej lásky, svedectvom ktoré presahuje smrť, aby zvíťazil život. Hodnoty tohto gesta by si mal byť prijímateľ orgánu vedomý, keďže dostáva dar, ktorý je viac ako len terapeutickým úžitkom. To, čo dostáva je vlastne v prvom rade skôr než len orgánom svedectvom lásky, ktoré má vzbudiť láskavú odozvu tak, aby takáto kultúra nezištného darovania stále rástla – dodal Svätý Otec. –sg-

-

Svätý Otec na koncerte k výročiu Deklarácie ľudských práv

Vatikán (7. novembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa 10. decembra zúčastní na slávnostnom koncerte, ktorý bude spomienkou na 60. výročie Všeobecnej deklarácie ľudských práv. Koncert sa začne o 18. 00 hod. v Aule Pavla VI. vo Vatikáne.

Medzi zúčastnenými budú aj vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone, či riaditeľ organizácie FAO Jacques Diouf. Španielsky orchester bude Svätému Otcovi hrať pod taktovkou dirigentky Inmy Sharyovej. –jv-

RADIO VATICANA

Radiogiornale

Zo života Cirkvi vo svete

Ruská polícia zadržala podozrivého z vraždy dvoch jezuitov

Rusko (7. novembra, RV/Itar-Tass) – V súvislosti s tragickou udalosťou - usmrtením dvoch pátrov jezuitov v Moskve, o ktorej sme vás informovali na konci októbra vychádzajú na povrch nové informácie. Pripomeňme, že dvoch pátrov Otta Messmera a Victora Betancoura naši zavraždených v byte ktorý patrí Spoločnosti Ježišovej.

Podľa dostupných informácií zadržala moskovská polícia 38 ročného muža z ruskej oblasti Tver, ktorý je podozrivý z vraždy. Vyplýva to z jeho výpovede, v ktorej uviedol, že jedného z jezuitov zabil, pričom druhú vraždu vykonal, aby odstránil svedka, ktorý prišiel do bytu neskôr. Generálny predstavený Spoločnosti Ježišovej, Adolfo Nicolas vyzval po udalosti všetkých jezuitov k modlitbe, k podpore a solidárnosti so spolubratmi v Rusku, ktorí prežívajú v tejto oblasti ťažké chvíle. –sg-

Kresťanom v Indii hrozí nová vlna prenasledovania

India (7. novembra, RV/AsiaNews) – V Indii boli pre novú vlnu nepokojov medzi dvoma znepriatelenými skupinami obnovené pohotovostné policajné hliadky a kresťania sa opäť obávajú. Stále tu totiž platí nebezpečenstvo ďalších násilností.

Jedným z dôvodov je nedávna vražda Dhanu Pradhana, člena hinduistického fundamentalistického hnutia zodpovedného za prenasledovanie kresťanov v indickej Orisse. Hnutie stálo aj za útokmi, pri ktorých počas minuloročných Vianoc podpálili 13 kostolov, stovky kresťanských domov a troch ľudí usmrtili.

Za jeho vraždou stojí podľa polície ich znepriatelená skupina Maoistov, ktorí síce nebojú proti kresťanom, no ich vzájomné napäté vzťahy kresťanov jednako ohrozujú a dodajme, že sú to práve Maoisti, ktorí boli zodpovední aj za atentát na hinduistu Swamiho Laxamanandu, ktorý pred dvoma mesiacmi rozpútal vlnu násilností v Orisse. –dl–

V Uruguaji sa diskutuje o novom zákone o interrupciách

Uruguaj (7. novembra, RV/CNS) – 12 hodín diskutovali zástupcovia parlamentu v Uruguaji o novom návrhu zákona, ktorý legalizuje interrupcie v krajine.

Návrh bude teraz na schválenie predložený v senáte a následne by ho mal schváliť prezident Tabare Vazquez. Ten sa však už nedávno vyjadril, že ho bude vetovať.

V krajine sa zároveň v tomto období začali viaceré kampane za aj proti prijatiu tohto zákona. –dl–

RADIO VATICANA

Radiogiornale

Rubriky

Týždeň so Svätým Otcom

00:05:11:45 Vatikán (7. novembra, RV) - Uplynulú sobotu, na slávnosť Všetkých svätých, Pápež Benedikt XVI. sa napoludnie spolu s veriacimi zhromaždenými na námestí sv. Petra vo Vatikáne pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovril slovami: *„Slávnosť Všetkých svätých vo svojich počiatkoch siaha do prvého kresťanského tisícročia ako spoločná slávnosť mučeníkov. Už v roku 609 v Ríme pápež Bonifác IV. zasvätil Pantheon Panne Márii a všetkým mučeníkom. Toto mučeníctvo však môžeme chápať v širšom zmysle, ako bezvýhradnú lásku ku Kristovi, lásku, ktorá nachádza vyjadrenie prostredníctvom plného sebadarovania sa Bohu a bratom. Tento duchovný cieľ, ku ktorému sú pozvaní všetci pokrstení, dosahujeme, keď žijeme podľa evanjeliových blahoslavenstiev, na ktoré poukazuje dnešná liturgia (porov. Mt 5, 1 – 12a). Je to tá istá cesta, ktorou prešiel Ježiš a ktorú mnohí svätí sa usilovali nasledovať, navzdory tomu, že si boli vedomí vlastných ľudských ohraničení. Počas ich pozemskej existencie sa v skutku stali chudobnými v duchu, ubolení z vlastných hriechov, pokorní, hladní a smädní po spravodlivosti, milosrdní, čistí v srdci, sprostredkovateľmi pokoja, prenasledovaní pre spravodlivosť. A Boh bol v nich prítomný a prenikol ich vlastným šťastím, ktoré prežili práve týmto spôsobom a teraz ho zakúšajú vo večnosti v plnosti. Teraz sú potešení, stali sa dedičmi zeme, sú nasýtení, bolo im odpustené, vidia Boha, ktorého sú synmi. Inými slovami: „ich je nebeské kráľovstvo“ (porov. Mt 5, 3.10).*

V dnešný deň cítime, že sa v nás opäť zobúdzajú túžba po nebi, ktorá nás pohýňa na našej pozemskej púti. V našich srdciach cítime túžbu po večnom zjednotení sa s rodinou svätých, do ktorej už teraz máme tú česť a milosť patriť, ako o tom svedčí známa duchovná pieseň: „Keď sa priblíži zástup svätých, ako veľmi by som chcel Pane, byť uprostred nich!“. Kiežby táto prekrásna túžba rozpálila srdcia všetkých kresťanov, aby prekonalí všetky ťažkosti, strach a každé súženie! Vložme, drahí bratia a sestry, naše ruky do materinských rúk Panny Márie, kráľovnej všetkých svätých a nechajme sa ňou viesť k nebeskej vlasti v spoločnosti blahoslavených duchov zo „všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov“ (Zj 7,9). V modlitbách si spomeňme aj na našich drahých zosnulých, ktorých pamiatku si uctíme zajtra.“

V nedeľu, v Deň spomienky na všetkých verných zosnulých sa Pápež Benedikt XVI. opäť stretol napoludnie s veriacimi na námestí sv. Petra, ku ktorým sa prihovril, keď povedal: *„V mojej encyklike o kresťanskej nádeji som si kládol otázku o tajomstve večného života (por. Spe salvi, 10 – 12). Pýtal som sa, či kresťanská viera je ešte pre dnešných ľudí nádejou, ktorá má moc premieňať ich život (por. Tamže, 10). A ešte viac radikálnejšie, či muži a ženy tejto našej doby ešte túžia po večnom živote? Alebo žeby pozemský život sa stal ich jediným horizontom? V skutočnosti, ako už poznamenal sv. Augustín, všetci túžime po „blaženom živote“, po šťastí. Hoci nevieme čo vlastne znamená a aký je to život, zároveň sme však ním stále priťahovaní. A práve toto je univerzálnou nádejou, ktorá je spoločná pre mužov a ženy všetkých čias a miest. Výraz „večný život“ chce byť vyjadrením práve tohto*

očakávania, ktoré nie je možné v nás potlačiť. Nie je to akoby nejaká následnosť, či neustále prevtelovanie bez konca, ale znamená to ponoriť sa do oceánu nekonečnej lásky, v ktorej čas, teda prv a potom už viac neexistujú. Je to plnosť života a radosti. Je to práve to, v čo dúfame a čo očakávame na základe tej skutočnosti, že žijeme v Kristovi (por. Tamže 12).

Obnovme si dnes nádej večného života, ktorý spočíva v Kristovej smrti a v vzkriesení. „Zmŕtvychvstal som a teraz som stále s tebou“ hovorí nám Pán, a moja ruka bude stále s tebou. Kamkoľvek by si mohol spadnúť, spadneš vždy do mojich rúk a budem s tebou až po bránu smrti. Kam ťa nikto nemôže sprevádzať a kde ty si nič nemôžeš zobrať so sebou, tam ťa ja budem očakávať, aby som pre teba premenil tiene na svetlo. Kresťanská nádej nie je však niečo iba individuálne, je to nádej pre iných. Naša existencia je hlboko spojená s inými a dobro alebo zlo, ktoré koná ktokoľvek, vždy sa dotýka aj iných. Preto modlitba toho, kto putuje týmto svetom, môže pomôcť tomu, kto sa očisťuje po smrti. Preto nás dnes Cirkev pozýva modliť sa za našich drahých zosnulých a pozastaviť sa nad hrobmi cintorínov. Kiež Panna Mária, hviezda nádeje, posilňuje našu vieru vo večný život a sprevádza naše modlitby za našich zosnulých bratov a sestry.“

V pondelok Svätý Otec v bazilike sv. Petra vo Vatikáne predsedal zádušnej svätej omši za zomrelých kardinálov a biskupov počas uplynulého roka. Vo svojej homílii Svätý Otec zdôraznil, že pred tvárou smrti si ešte viac uvedomujeme hlbokú pravdu o živote, totiž, že sme stvoreniami závislými od Boha a že nikto z nás nie je Bohom. A práve uznanie tejto pravdy, tohto rozdielu je podmienkou k tomu, aby sme mohli byť s Ním a v ňom, aby sme mohli prijať Jeho život ako milosť a ako dar. A v tom sa zároveň skrýva aj centrálné posolstvo kresťanského ohlasovania: „Boh dal svoj život za nás“ (1 Jn 3,16), keď Ježiš Kristus zvíťazil nad smrťou svojím zmŕtvychvstaním, vďaka mocnej láske nebeského Otca. „Drahí bratia a sestry, toto slovo života a nádeje je veľkou útechou pred tvárou tajomstva smrti, hlavne vtedy, keď sa smrť dotýka tých ľudí, ktorí sú nám blízki. Pán nás však dnes ubezpečuje, že naši bratia, pre ktorých smútime a za ktorých sa modlíme v tejto svätej omši, prešli zo smrti do života, pretože si vo svojom živote zvolili Ježiša, prijali jeho príjemné jarmo (porov. Mt, 11,29) a zasvätili sa službe bratom a sestrám. (...) A teda aj keď sme pocítili smútok nad ich odchodom a ešte aj dnes pociťujeme to, že nám chýbajú, zároveň nás viera naplní vnútornou útechou v myšlienke, že podobne ako nad Ježišom Kristom a vďaka nemu, smrť nemá viac moc nad nimi (porov. Rim 6,9). Tým, že v tomto živote prešli cez milosrdné srdca Krista, vstúpili „na miesto pokoja“ (Múdr 4,7). Je pre nás milé prežívať skutočnosť, že sa už tešia v spoločnosti svätých, definitívne oslobodení od horkosti tohto života a aj my prežívame v sebe túžbu, že sa raz s nimi zjednotíme v takejto krásnej spoločnosti“.

V stredajšej katechéze Svätý Otec opäť pokračoval v rozprávaní o sv. Pavlovi, apoštolovi národov a to z hľadiska jeho hlásania o vzkriesení keď povedal: „V jeho kázaní o Ježišovi Kristovi, ktorý vstal z mŕtvych, odovzdal všetkým to, čo sám prijal od apoštolov (porov. 1 Kor 15:3). Hlásal nielen fakt vzkriesenia, ale aj jeho význam, že v Kristovi, ktorý zomrel a trpel za nás, sme boli zachránení. Vzkriesenie odhaľuje Ježišovú skutočnú identitu večného Syna Boha a Pána života a smrti.“ Svätý Otec potom hovoril o tom, že sme povolani k tomu, aby sme sa stali úplne odovzdaní jemu, v tajomstve jeho prechodu zo smrti do života. Naše súčasné utrpenia sa tak stávajú súčasťou Kristovho utrpenia a smrti, zatiaľ čo

nádej vzkriesenia nás vedie do plnosti života so všetkými svätými v Jeho kráľovstve.

“Spása, hovorí Pavol prichádza z vyznania našimi ústami, že Ježiš je Pán a vierou v srdci, že Boh ho vzkriesil z mŕtvych“ (porov. Rim 10:9). Benedikt XVI. všetkých vyzval, aby sme sa spoločne s apoštolom usilovali ešte plnšie, vo viere a v nádeji *“spoznať Ježiša Krista a moc jeho zmŕtvychvstania.*

“Toto stretnutie je jasným znakom našej vzájomnej úcty a odhodlania počúvať s rešpektom jeden druhého. Uistujem vás, že som sledoval vaše stretnutie s vedomím, že je ďalším krokom vpred na ceste k väčšiemu porozumeniu medzi moslimami a kresťanmi v rámci ďalších stretnutí, ktoré Svätá stolica podporuje s rozličnými moslimskými skupinami” – týmito slovami sa vo štvrtok Benedikt XVI. prihovril účastníkom dvojdnového seminára, organizovaného Pápežskou radou pre dialóg s náboženstvami a moslimskými iniciátormi otvoreného listu, ktorý 13. októbra minulého roku adresovalo pápežovi a ďalším predstaviteľom cirkvi 138 moslimov. Seminár bol venovaný téme *“Láska Boha, láska k blížnemu”* a venoval sa dvom líniam – *“teologickým a duchovným základom”* a tiež *“dôstojnosti ľudskej osoby a vzájomnému rešpektu”*, pričom k obojm témam sa vyjadrovala katolícka aj moslimská strana. Ako povedal Svätý Otec, téma stretnutia ešte jasnejšie poukazuje na teologické a spirituálne základy hlavného učenia týchto náboženstiev: *„Kresťanská tradícia hlása, že Boh je Láska (porov. 1 Jn 4,16). Božia láska sa stala viditeľnou, keď sa naplno a definitívne odhalila v Ježišovi Kristovi. Tak zostúpil, aby sa stretol s človekom a zostávajúc Bohom, vzal na seba našu prirodzenosť. Dal sám seba, aby obnovil plnú dôstojnosť každému človeku a priniesol nám spasenie. Ako by sme si mohli inak vysvetliť tajomstvo vtelenia a spasenia bez Lásky? Táto nekonečná a večná láska nám umožňuje odpovedať vzájomným dávaním všetkej našej lásky: lásky k Bohu a lásky k blížnym. Táto pravda, ktorú považujeme za základnú, bola tým, čo som chcel zdôrazniť v mojej prvej encyklike „Deus Caritas Est“ keďže toto je hlavné učenie kresťanskej viery. Naším povolaním a poslaním je slobodne sa podeliť s blížnymi o lásku, ktorú nám Boh zosiela bez nášho pričinenia.“* – ls –

-

Zamyslenie na 32. nedeľu v Cezročnom období k výročiu posviacky Lateránskej baziliky (r. 318 - 2008)[00:04:43:51](#) Milý brat, milá sestra, v nedeľu budeme v celej Cirkvi sláviť výročie posviacky hlavného chrámu kresťanstva. Je to Lateránska bazilika, ktorú dobre pozná ne jeden slovenský pútnik prichádzajúci do Ríma. Dnes je tak trochu v tieni slávnej Vatikánskej baziliky sv. Petra, ktorá je však v porovnaní s Lateránom iba konkatedrálou. Hlavným chrámom Ríma, ale tiež matkou a hlavou všetkých kostolov po celom svete je v skutočnosti bazilika sv. Jána v Lateráne. Koľké výročie sa tento rok slávi? Aby to bolo jednoduchšie, tak poviem, že o 10 rokov budeme oslavovať 1700. výročie.

Prenesme sa v duchu do Večného mesta, na mierne vyvýšené miesto, ktoré je vzdialené asi 15 minút pešo od Kolosea a pozerajme sa: Je to naozaj Bazilika sv. Jána? Nápis na priečelí hovorí, že je zasvätená Kristovi Spasiteľovi a k úcte sv. Jána Krstiteľa a sv. Jána Evanjelistu. Aj z diaľky, ponad strechy okolitých rímskych domov je viditeľná socha žehnajúceho Krista, ktorá sa týči nad barokovým priečelím z bieleho kameňa. Po Kristovej pravej ruke vidíme Jána Krstiteľa, ako gestom ukazuje na toho, ktorý prišiel naplniť proroctvá. Po ľavej ruke Krista stojí sv. Ján Apoštol s roztvorenou knihou evanjelia, držiaci kalich ako svedectvo o poslednej večeri.

Keď vstúpime dovnútra, ocitáme sa uprostred apoštolského zhromaždenia. Skutočne, takto pôsobia na pútnika sochy dvanástich apoštolov zo svetlého mramoru žiariaceho na tmavozelenom pozadí, umiestnené v nosných pilieroch chrámu ako ozajstné stĺpy Cirkvi.

Obkolesujú nás a vítajú nás medzi sebou, ako zhromaždená Kristova družina, ako znak spoločenstva. Pretože vstupom do chrámu pútnik nevstupuje iba do samoty s Bohom, ale aj do spoločenstva bratov a sestier. O tom nám v nedeľu bude rozprávať Božie slovo, ktoré si vypočujeme pri svätej omši.

Ježiš vstupuje do chrámu. Prichádza sa stretnúť s Otcem, ale stretáva tam ľudí, ktorí prišli pre niečo iné. Vzniká napätie a Ježiš reaguje. Chrám, ktorý mal za úlohu privádzať ľudí ku chvále Stvoriteľa, sa stal predmetom zneužitia. Ježiš dokonca používa bič. Prečo tak ostro? Keď Ježiš bráni posvätnosť miesta modlitby, zastáva sa Božej cti, ale bráni tým zároveň aj samotného človeka. Ježiš nezavrhuje tých úbohých popletených priekupníkov, čo v chráme myslia na všetko ostatné, len nie na Boha. Ježiš rázne odmieta ich skutky, ich omyl a zatvrdnutie ich srdca.

No Ježiš v skutočnosti koná pre ich dobro. Veď najviac sa sebapoškodzuje ten, kto v zaslepenosti prevracia chrám seba samého na trhovisko. Čo znamená robiť zo svojho vnútra trhovisko? Napríklad to, keď podmieňujem hodnotu seba samého iba tým, čo skvelé dokážem a ako to zaváži v očiach druhých... Tým chrámom, ktorý prevraciame na trhovisko, milý brat, milá sestra, sme my sami. Takto nám hovorí sv. Pavol v druhom čítaní: „Boží chrám je svätý – a tým chrámom ste vy.“ (1 Kor 3,17)

Ráznym spôsobom, podobne ako kedysi Ježiš, zakričal pred niekoľkými rokmi Ján Pavol II. na adresu mafie: „Boh povedal «Nezabiješ!» - Žiadny ľudský spolok, žiadna mafia, si nesmie dovoliť šliapať toto najsvätejšie božie právo!“ Namiesto korbáča - mikrofón. Odpoveď mafie si vzápätí odniesla práve Lateránska bazilika, ktorou otriasol teroristický výbuch. Bolo to 28. júla 1993. Povieme si: nedávno. Alebo dávno? Koľko násilia odvtedy otriaslo Božími chrámami po celom svete? Lebo ak je človek Božím chrámom, potom každé zaucho z nenávisti predstavuje jeho rúcanie. Každé siahnutie na chrám v lone matky je ťažkým zločinom. Cirkev kričí, nemlčí. Nemôže mlčať, tak ako ani Ježiš nemohol zostať ticho stáť.

Milí brat, sestra, čo na záver? Sviatok posviacky Lateránskej baziliky nechce zostať idylickou pútnickou spomienkou na Rím. Je pripomienkou toho, že Cirkev a každý kresťan buď kráča verne za Kristom, alebo sa stáva terčom kritiky zo strany samotného Božieho slova. Nech nás pri našom duchovnom výlete do Lateránskej baziliky sprevádzajú obaja jej patróni, sv. Ján Krstiteľ a sv. Ján Evanjelista.

Jozef Bartkovjak SJ

RADIO VATICANA
Radiogiornale
Dnešné vysielanie

Vysielanie vo formáte podcast: 7. november 2008 [00:14:38:35](#) Dnešné vysielanie vo formáte podcast.